

1.1 Šaltis, vėjas ir saulė

1. Pasiklausykite teksto įrašo.

! 2. Papasakokite, apie ką šis tekstas.

3. Perskaitykite tekstą, aptarkite paryškintus ir visus kitus jums nežinomus žodžius.

ŠALTIS, VĖJAS IR SAULĖ

Žodynas

šaltis

atsikiřsti

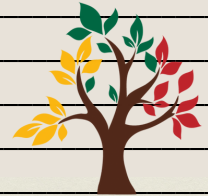
galóp

spìginti

vėsùs

padveĩkti

spéigas

Seniai, labai seniai tai buvo. Kartą ėjo keliu saulė, **šaltis** ir vėjas, o eidami tarpusavy kalbėjosi.

Saulė sako:

– Aš esu už judu stipresnė!

Šaltis **atsikerta**:

– Ne, aš esu stipresnis.

Vėjas nenusileidžia:

– Ne, netiesa. Aš stipriausias!

Visi žino, kad stipriam gera gyventi pasaulyje: eini, kur nori, visi tavęs bijo. Bet kaip čia dabar nuspręsti, kuris stipresnis?

Eidami sutinka žmogų. Tasai iš mandagumo nusiima kepurę, linkteli praeiviams ir toliau darbuojasi.

Keliauninkai susimąsto ir nori sužinoti, kuriam iš jų žmogus nusilenkė – negi visiems trims.

Jie ir klausia:

– Sakyk, žmogau, mums teisybę: prieš kurį iš mūsų tu kepurę kėlei ir kuriam nusilenkei?

Žmogus galvoja, galvoja, bet nežino, ką atsakyti. Saulė gali smarkiai užkaiinti, šaltis – stipriai šaldyti, o vėjas – žemę išdžiovinti. Kuriam atiduoti didžiausią garbę?

Galop žmogus sugalvojo ir sako:

– Vėjui nusilenkiau.

Saulei atsakymas nepatinka, ir ji pagrasina žmogui:

– Visą amžių atminsi, kad vėją pripažinai didžiausiu ponu!

O vėjas ramina žmogų, tardamas:

– Nebijok nei saulės, nei šalčio! Jeigu jie norės tau ką blogą daryti, tu tik mane prisimink!

Vasarą saulė sugalvojo žmogų pamokyti ir sujudo visu karštumu jį **spiginti**.

Žmogui taip karšta pasidarė, jog nebežino nė kur dėtis: nei lauke, nei kambaryje neranda **vėsios** vietos!

1.1 Šaltis, vėjas ir saulė

Tada žmogus prisiminė vėją ir šūktelėjo:

– Bent vėjelis imtų pūsti, vis nebūtų taip karšta!

Ir vėjelis tuoj pat iš šiaurės **padvelkė**, oras pamažu atvėso. Žmogus vėl galėjo savo darbą dirbti, o saulė turėjo pripažinti, kad vėjas vis dėlto stipresnis.

Žiemą ir šaltis norėjo žmogų pamokyti. Ir užleido jis tokį **speigą**, jog net kambaryje kailinių nenusivilksi.

Žmogus vėl prisiminė vėją ir sako:

– Bent vėjas imtų pūsti, tada apsiniauktų ir šaltis atsileistų.

Ir vėjas kaip mat iš pietų papūtė, kilo pūga, ir šaltis pamažu ėmė kristi. Žmogus išėjo iš kambario ir taisosi į mišką malkų važiuoti.

Ir šaltis pamatė, kad vėjas už jį stipresnis – nėra ko daugiau galynėtis.

Lietuvių liaudies pasaka

4. Atsakykite į klausimus, padiskutuokite.

1. Kas yra pagrindiniai šio teksto veikėjai?
2. Dėl ko kilo ginčas teksto pradžioje?
3. Kaip žmogus pasisveikina su praeiviais?
- ! 4. Kodėl žmogui buvo sunku nuspręsti, kam atiduoti didžiausią garbę?
5. Ką nusprendė žmogus?
6. Kaip saulė bandė pamokyti žmogų? Ar jai pavyko?
7. Kaip šaltis bandė pamokyti žmogų? Ar jam pavyko?
8. Ką suprato saulė ir šaltis? Kodėl?

! 5. Aptarkite, ką reiškia posakiai: „Stipriausias tas, kas savo jėga nesididžiuoja. Tikrai darbas gali parodyti, kas daugiausia jėgų turi.“

! 6. Visi žmonės turi kokių nors išskirtinių savybių: vieni gražiai piešia, kiti – skaniai gamina, tretieji – moka kurti arba pasakoti įdomias istorijas. Pagalvokite ir pasakykite, kokios yra jūsų stipriosios savybės. Kodėl?

7. Apveskite tas veiklas, kurios jums yra svarbios.

Papildomas užduotis rasite logopedinėse pratybose (Aš esu žmogus 1.2 ir 1.3).

8. Padiskutuokite, kurios 7 užduotyje pavaizduotos veiklos yra mėgstamiausios jūsų klasėje. Kodėl?